

høre hjemme, er dette af langt ringere Betydning, end naar Hingstene fra en videre Kreds samles paa eet Sted, den One viser sig da ligeoverfor den Anden, og som Følge deraf faaer man en mere grundig Bedømmelse. Dertil kommer endvidere, at naar Bedømmelsen bliver afgivet af de enkelte Landboforeninger, vil det ofte hælde sig, at man ikke tager tilstrækkelig Hensyn til at give Præmierne til de virkelig præmieverdige Dyr, man seer mange Steder, at de ere tilbøjelige til at uddele Præmierne til Dyr, der høre til paa Stedet, og faalebes at belønne baade med Præmier og fortjenstlig Omtale Dyr, der i og for sig ikke fortjene det. Jeg anseer det derfor at være af den allerstørste Vigtighed, at et saadant særligt Hestefue bliver indrettet og understøttet ved Præmieordningen, faalebes som foreslaaet, medens jeg maa antage, at det under Nr. 1 stillede Forslag er aldeles upraktisk.

J. Nielsen: Med Hensyn til §§ 3—7 maa jeg ganske slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), idet jeg ogsaa er overbevist om, at det vil være uheldigt at dele Dyrstuerne og Præmieuddelingerne paa forskellige Steder; jeg troer, at man bør beholde Dyrstuerne og Præmieuddelingen samlet, faalebes som Tilfældet er ved Loven af 1852, og jeg maa altsaa udtale mig i modsat Retning af, hvad den ærede sidste Taler, Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (Bonne), sagde, at man, naar man er praktisk kjendt med disse Forhold, maa være af en anden Mening end Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds. Jeg er ogsaa praktisk kjendt med disse Forhold, men min Erfaring gaaer i den Retning, at det er nødvendigt at holde disse Dyrstuer, og hvad dermed staaer i Forbindelse, samlet paa eet Sted; og hvorfor er det nødvendigt? Fordi jeg anseer det for vigtigt, at man støtter de landøkonomiske Foreninger og i det Hele fremmer Foreningsaanden for at virke gennem den. Ingen af os vil kunne nægte den store Betydning, Foreningsaanden har, det meget Store og Gode, den har udrettet i forskellige Retninger, og jeg mener, at det er ogsaa den, vi bør støtte os til i de landøko-

nomiske Forhold. Landboforeningerne have taget et ikke ringe Opdrag i de senere Aar, navnlig siden de have faaet det lille Tilskud af 7,600 Rd. fra Statens Side, og naar man bliver ved ad denne Vej, troer jeg, at der kan udrettes noget ret Godt, ja maaskee endog noget meget Tilfredsstillende i saa Henseende, men forlade vi den nu, efter at vi i nogle Aar have betraadt den med Held, saa er det en vakkende Fremgangsmaade, som jeg paa ingen Maade kan billige. Dertil kommer, at man ved disse særlige Hingstefuer søger at blande Amtsrådene ind i en Sag, som de efter min Overbeviisning aldeles ikke bør have Andeel i, selv om det kun, som her er foreslaaet, bliver aldeles indirekte, thi man skal ikke friste kommunale Autoriteter ind paa et veent landøkonomisk Gebet. Jeg troer endog, at det i en Sag som denne er farligt for Rigsdagen, skjøndt det dog maa kunne lade sig gjøre engang for alle at vedtage en saadan Lov, men at stille kommunale Autoriteter, der ellers maae være afsondrede fra Alt, hvad der hedder landøkonomi, paa et Standpunkt, som stadig giver dem Indvirkning paa landøkonomiske Forhold, troer jeg under alle Omstændigheder er fuldkommen urigtigt. I denne Retning er det altsaa, at de Forslag gaae, som jeg har tilladt mig at stille, tilbeels i Forening med andre ærede Medlemmer. Man vil faalebes see, at Forslaget under Nr. 6 gaaer ud paa, at Præmiebeløbet i § 1 forøges fra 6,600 til 10,000 Rd., hvilken Sum da vil blive det hele Tilskud, som af Staten bliver at yde til Præmieuddelinger og til Dyrstuer. Subsidiært har jeg foreslaaet 7,600 Rd., saa at man, dersom man synes, at 10,000 Rd. er for meget, har den Udvei at kunne stemme for de 7,600 Rd., hvilket er den Sum, der nu ydes, og som jeg har troet har haft sine gode Virkninger. Den høitærede Minister yttrede ved 1ste Behandling af dette Lovforslag, at man ikke kunde betroe de landøkonomiske Foreninger disse Midler, thi naar nogle saa Mænd traadte sammen og kaldte sig en Landboforening, saa maatte man indrømme, at de vare det; for nu at vinde Betryggelse i saa Henseende har jeg tilladt mig at foreslaae, at en Landboforening ikke skal kunne erholde Andeel i disse Præmier, med-